

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 14 februari 1936 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förvärv av mark för utvidgning av Norrlands trängkärs skjutbaneområde.

(1:a avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 24 januari 1936 dagtecknad proposition (nr 45) har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att av de medel, som inlutit vid försäljning enligt brev den 20 april 1934 av vissa markområden i Landskrona, ett belopp av högst 20,000 kronor må användas för förvärv av vissa markområden för utvidgning av Norrlands trängkärs skjutbaneområde vid Sollefteå.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 13 december 1935 har arméförvaltningens fortifikationsdepartement gjort framställning om vidtagande av åtgärder för förvärvande av mark för utvidgning av Norrlands trängkärs skjutbaneområde i Sollefteå.

Av berörda skrivelse framgår, att den mark, som för ifrågavarande ändamål syntes böra förvärvas, utgjordes av fyra områden å en till ärendet hörande karts-kiss betecknade I, II, III och IV. Området I betingade enligt avgivet anbud ett pris av omkring 4,920 kronor, området III ett pris av omkring 5,400 kronor och området IV ett pris av omkring 5,625 kronor. Ägaren av området II hade förklarat sig villig att till kronan överlåta nämnda område mot det att han erhöle dels en del av området I, dels ock en konstant mellangift av omkring 3,600 kronor, varjämte han förbundit sig att icke för framtiden uppföra någon byggnad å viss del av i hans ägo kvarvarande mark under förutsättning, att han finge bibehålla betesrätten å området II. Av kårchefen tillkallade värderingsmän, vilka tagit del av anbudena, hade funnit de fordrade köpeskillingarna skäligen, varvid värderingsmännen tagit särskild hänsyn till att samtliga till inlösen ifrågasatta arealer läge inom ett område av Sollefteå socken, för vilket byggnadsplan vore under utarbetande. Jämväl domäntjänstemannen hade tillstyrkt anbudens antagande. Slutligen hade skjutbaneofficeren förklarat, att ur skjutteknisk eller säkerhetssynpunkt intet funnes att erinra mot storleken av de till inköp föreslagna områdena. Arméförvaltningens fortifikationsdepartement har framhållit, att då ett förvärv av nu ifrågavarande områden förr eller senare måste ske, det syntes departementet därför lämpligast att redan nu förvärva desamma. Mot skäligheten av de fordrade köpeskillingarna syntes intet vara att erinra.

Vad anginge de medel, som för ändamålet skulle kunna disponeras, har fortifikationsdepartementet erinrat därom, att Kungl. Maj:t i brev den 20 april 1934 angående riksdagens skrivelse, nr 128, i fråga om försäljning av vissa kronan tillhöriga markområden i Landskrona — jämte det Kungl. Maj:t förklarar, att vissa områden i Landskrona skulle försäljas — föreskrivit, att genom nämnda försäljningar inflytande köpeskillingsmedel skulle, sedan försäljningskostnaderna bestritts, tills vidare av fortifikationsdepartementet särskilt bokföras för att, efter inhämtande i varje fall av riksdagens medgivande, användas till markförvärv för lantförsvarets räkning. Behållningen av ifrågavarande tomtförsäljningar utgjorde för närvarande omkring 23,000 kronor. Hinder syntes ej föreligga att disponera ovannämnda behållning för nu ifrågavarande markförvärv.

Departementschefen har för egen del i ärendet avfört följande:

»Av utredningen i ärendet framgår, att det till Norrlands trängkärs skjutbana hörande säkerhetsområdet är otillräckligt för sitt ändamål. En användning av skjutbanan torde förty ständigt komma att innebära viss fara för skada å angränsande markområden med därav följande ersättningsanspråk från markägarnas sida. I likhet med arméförvaltningens fortifikationsdepartement anser jag det därför önskvärt, att en utvidgning av säkerhetsområdet snarast kommer till stånd.

Enligt fortifikationsdepartementets förenämnda skrivelse skulle ett tillfredsställande säkerhetsområde omkring skjutbanan erhållas, därest kronan förvärvade fyra intill eller i närheten av densamma liggande markområden, vilka å en handlingarna i ärendet bifogad kartskiss betecknats med siffrorna I—IV. Beträffande samtliga dessa markområden, vid vilkas fastställande till arealen hänsyn måst tagas icke blott till behovet av säkerhetsområdets utvidgning utan även till förefintliga ägo gränser och till blivande tomtindelning å angränsande mark, föreligga till den 1 juli 1936 bindande försäljningsanbud från ägarnas sida. Enligt anbuden ifråga kan erforderligt säkerhetsområde förvärfvas för en kostnad av 19,545 kronor, varvid dock förutsättes, att en del av området I skall efter förvärv från kronans sida lämnas i utbyte mot viss del av området II. Till nyssnämnda belopp, 19,545 kronor, kommer ett belopp av omkring 500 kronor för täckande av kostnaderna för värdering, avstyckning och lagfart. Sammanlagda medelsbehovet skulle alltså uppgå till omkring 20,000 kronor.

Ehuru de köpeskillingsbelopp, som begärts för de till skjutbanans utvidgning föreslagna markområdena, synas tämligen höga, anser jag mig dock böra tillstyrka, att dessa områden nu förvärfvas på de av fortifikationsdepartementet angivna villkoren. Några gynnsammare anbud från markägarnas sida torde knappast stå att erhålla och genom ett tillgripande av expropriationsförfarande torde i förevarande fall föga stå att vinna.

Emot fortifikationsdepartementets förslag beträffande bestridandet av kostnaderna för ifrågavarande markförvärv har jag icke något att erinra. Såsom departementet framhållit, medgav 1934 års riksdag (skrivelse nr 128), att inflytande köpeskillingsmedel för vissa markområden i Landskrona, till vilkas försäljning riksdagen lämnat sitt bifall, finge, efter inhämtande i varje fall av riksdagens medgivande, användas till markförvärv för lantförsvarets räkning. Behållningen av dessa markförsäljningar, vilka sedermera ägt rum i enlighet med bestämmelser i brev den 20 april 1934, uppgår för närvarande

till omkring 23,000 kronor. Av detta belopp torde högst 20,000 kronor böra få användas för nu ifrågavarande markförvärv.»

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen må medgiva, att av de medel, som influtit vid försäljning enligt brev den 20 april 1934 av vissa markområden i Landskrona, ett belopp av högst 20,000 kronor må användas för förvärv av vissa markområden för utvidgning av Norrlands trängkärs skjutbaneområde vid Sollefteå.

Stockholm den 14 februari 1936.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 27.